

[Elisabeth Arnold]

selvfølgelig gå hjem og læse videre i betænkningen og håbe, at jeg så kan få en yderligere diskussion med hr. Jens Thoft om problemet i udvalget.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

De vurderinger, jeg var inde på, af, hvad det er for nogle grupper, der betaler, er nu ikke så gamle, som hr. Glistrup antydede, men det kan vi jo få belyst i udvalget. Og påstanden om, at denne skat er frivillig for folk med store indkomster og formuer, modbevises jo ganske afgørende af de oplysninger, der er i betænkningen, og som viser, at hvis man tjener mellem 300.000 og ½ mio. kr., er den gennemsnitlige formueskat 21.000 kr. for dem, der betaler, hvis man tjener mellem ½ og 1 mio. kr., er den 40.000 kr., og hvis man tjener over 1 mio. kr., er den 120.000 kr. Det understreger faktisk den kendsgerning, at der er meget få elementer i vores samlede skattesystem, som virker så entydigt progressivt som denne skat, og derfor er det selvfølgelig uanstændigt, at det borgerlige flertal i sin appel til befolkningen om at holde igen starter med at give lettelser lige præcis til denne befolkningsgruppe.

Så skal jeg bare om fru Elisabeth Arnolds videre overvejelser sige, at til den klinisk saglige gennemgang af de nuværende skatteloftsbestemmelers vanvid, som hr. Jens Thoft foretog, og som intet havde med partipolitik at gøre, men var en sagkyndig kollegas gennemgang, vil jeg føje et moment mere: Den måde, de nuværende skatteloftsbestemmelser er skruet sammen på, betyder, at det eneste sted i dansk skattelovgivning, hvor man kan få 78 pct. rabat på sine private renteudgifter, er, hvis man ramler mod skatteloftet, for hvis man skaffer sig fradrag i den zone, nedbringer det ens skat med 78 pct., og det er selvfølgelig ud fra alle de synspunkter, som var bærende både for Det Radikale Venstre og for Socialdemokratiet, da vi lavede skattereformen, en u hensigtsmæssig, ja, jeg havde nær sagt en helt urimelig detalje, som vi burde have rettet dengang. Men det havde, om jeg så må sige, ingen af os, og specielt ikke hr. Bernhard Baunsgaard, kræfter til på daværende tidspunkt.

Formanden:

Hr. Glistrup har ordet for en kort bemærkning. Derefter går vi tilbage til ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

For 3.842. gang afslørede hr. Lykketoft sig som en virkelighedsfjern teknokrat, da han lavede disse opstillinger over, hvor meget de, der har mellem 300.000 og 500.000 kr., mellem 500.000 og 800.000 kr., mellem 800.000 og 1 mio. kr. og over 1 mio. kr. i indtægt, skal betale i formueskat. Disse tal er jo tal på et stykke papir, og de siger intet om folks økonomiske styrke, snarere tværtimod. Typisk vil de, der tjener 600.000 kr., have væsentlig større økonomisk styrke og magt over tingene end de, der tjener 6 mio. kr. Sådan hænger nu engang tingene sammen, når vel at mærke den opgørelse af indkomsterne, som hr. Lykketoft opererer med, er en opgørelse i overensstemmelse med vore forkvalede skattelove.

Når man er oppe i denne økonomiske sfære, er man for det første udenfor dér, hvor skatteindtægten måler folks skatteevne. Den måler måske deres revisors evne, måske deres egen lyst til at gå nærmere ind på tingene, men den siger intet om, hvorvidt de pågældende har en skatteevne.

Så kan man diskutere det 79 pct.s skatteloft, som hr. Lykketoft er hovedforfatteren til, og som han som et led i skattereformen fik sat ind i personskatteloven, men som han åbenbart nu vil have lavet om på. Det advarer jeg imod, for det er ikke så let endda, som man læser i Land og Folk, eller hvor hr. Lykketoft nu har læst om disse ting. De mennesker, som virkelig har de store indtægter, skal man altså bare se at få knaldet ned, men det er faktisk dem, der skaber de store arbejdspladser, det er dem, der skaber Danmarks mulighed for at overleve, og derfor tror jeg nok, at hr. Lykketoft tog meget fejl i sit sidste indlæg også.

Kofod-Svendsen (KRF):

Flere har været inde på – og med rette – at der er skævheder og urimeligheder i den formuebeskatning, vi har nu. Jeg vil nævne fire:

For det første er en særskat på ægteskabet en diskrimination af ægteskabet; for det andet er formueskatten med til at lægge gift for opsparingen – for at sige det hårdt – eller i hvert fald ikke med til at opmuntre til opsparing; for det tredje er der eksempler på, at formueskatten simpelt hen koster arbejdspladser; og for det fjerde er formueskatten højere på de formuer,